

[Laurits Pedersen.]

Lovgivningen ikke skal kunne omgaas, og derfor stiller man et Ændringsforslag til § 6, hvorved det gøres klart over for Tinglysningsmyndighederne, at Loven skal praktiseres paa den Maade, som det er Lovgivningsmagtens Hensigt, altsaa at der ikke maa gaas ud over Pantegrænsen.

Derudover har man i Udvalget drøftet det Problem, som er opstaaet ved, at Folk uden for Landbruget i nogen Udstrækning, og vel i større Udstrækning end under normale Forhold, køber Landejendomme, hvad de Oplysninger, der er optrykt i Betænkningen, jo til fulde viser. Dette Forhold følges med Opmærksomhed fra Lovgivningsmagtens Side, men Udvalget har ikke villet stille Ændringsforslag i den Anledning, idet Indenrigsministeren har lovet at tage Problemet op til Overvejelse. Saa vidt jeg kan se, tager de Ændringsforslag, som er stillet af Bondepartiet, Sigte paa dette Forhold.

Desværre er der ikke opnaaet Enighed i Udvalget, idet det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup i en Særbetænkning udtaler, at han har den samme Opfattelse, som han gav til Kende, da Loven blev vedtaget i Fjor, og at han derfor er Modstander af, at dens Gyldighedstid forlænges. Det ærede Medlem ønsker dog, at der skal være visse Bestemmelser, som kan begrænse Gaardslagtning og i det hele taget begrænse de uheldige Forhold, som man kendte under den forrige Krig, men det er jo klart, at dette ikke kan gøres gennem nogle almindelige Udtalelser i en Betænkning. Hvis det ærede Medlem vil have disse Ting hindret, maa han præcisere nøje i Ændringsforslag, hvorledes man lovgivningsmæssigt kan forebygge, at noget saadant finder Sted.

Til Slut paapeger det ærede Medlem, at man ved den Lovgivning, her er Tale om, deler Befolkningen, og navnlig de unge inden for Landbruget, op i dem, der har Penge, og dem, der er kapitalfattige. Ja, det er jo et Problem, der altid er til Stede, disse to Kategorier vil aldrig være ens stillede med Hensyn til at kunne erhverve Ejendom.

Men naar det stilles op paa den Maade, at denne Lovgivning gaar imod de kapitalfattige unges Interesser, vil jeg dog alligevel gerne have Lov til at anføre, at Flertallets Motiver til at begynde denne Lovgivning og fortsætte den et Aar frem i Tiden netop er at forhindre, at disse unge kapitalfattige skal komme ud i noget, som saa sandelig ikke er i deres egen Interesse, nemlig at faa tinglyst Gæld ud over al Maade, saa at de bliver

vanskeligt stillede, naar vi forhaabentlig engang opnaar normale Forhold. Derfor er det ærede Medlem i sin Betænkning ikke Talsmand for de kapitalfattige unge. Det er nemlig Flertallets Ønske ogsaa at varetage de kapitalfattiges, ikke mindst de kapitalfattige unges Interesser.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Tinget at stemme for de i Betænkningen indeholdte Ændringsforslag og for Lovforslaget, naar det kommer til tredje Behandling.

Carl Petersen: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Jensen (Horsebæk), er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa mit Partis Vegne gøre nogle Bemærkninger om Lovforslaget.

Som det fremgaar af Betænkningen og den ærede Ordførers Tale, har der blandt de 14 af Udvalgets Medlemmer været Enighed om Lovforslagets Vedtagelse med de to Ændringsforslag, der er stillet af Indenrigsministeren. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale disse Ændringsforslag, der begge maa anses for at være en Forbedring af Lovforslaget, selv om de ikke kan betegnes som gennemgribende. De er Resultatet af de Erfaringer, der er indhøstet i det Aar, Loven har virket. Det er særlig Ændringsforslag Nr. 2 i Betænkningen, der forhaabentlig vil faa Betydning, da denne Ændring skulde hindre Omgaaelse af Loven. Det er Udvalgets Vilje, at Omgaaelse skal hindres, og man maa haabe, at Tinglysningsmyndighederne er opmærksomme paa Rigsdagens Stilling til dette Spørgsmaal.

Som allerede nævnt er det ikke en enstemmig Indstilling, der foreligger fra Udvalget. Det er der maaske Grund til at sige et Par Ord om. Alle i dette Ting kender den Arbejds metode, der anvendes for Tiden, og Baggrunden for den. Det er derfor kedeligt, at der inden for de Partier, der er enige om denne Arbejds metode, findes Medlemmer, der ikke kan indordne sig under disse Arbejdsforhold, men benytter snart sagt enhver Lejlighed til ligesom at sige til Offentligheden: Kan I se, jeg er ligegodt ikke som de andre! For andet Formaal kan det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup ikke have haft med sin Særbetænkning; den kan ikke tjene noget reelt Formaal, for saa havde den været ledsaget af Ændringsforslag og ikke været holdt i taagede Vendinger, som sket er, naar han siger, at Pengeinstitutterne skulde hindres i at finansiere unormale Handler, og tilføjer: „maaske ved særlig Lovgivning“.

Jeg fristes til at spørge det ærede Medlem: Hvordan skulde det ellers ske, hvis